

Bài Viết Của Văn Thi Sĩ CAO MỸ NHÂN Về Nhà Thơ Cung Trầm Tĩnh:

TRẦN SÁNG HÒN . CAO MỸ NHÂN

Ông và tôi thức trng một đêm khoing cuoi tháng 11/1994 , ở phòng khách tư tht vị ch tịch Cộng đng VN ở Tây Bá Linh , khi đó bức tường ô nhục giữa đông tây Đức vừa được phá sập .

Chúng tôi đi xe lửa xuyên ngang nước Đức , từ Dortmund Germany tới Berlin Germany , thì trời đã qua chiều , gần tối , dù đi từ sớm .

Buổi chiều tối hôm đó , chúng tôi được gặp gỡ đng hương ở " Nhà Việt Nam "

Đó là phái đoàn trung tâm Văn Bút VNHN đi hội Văn Bút Quốc Tế kỳ thứ 61 họp ở Praha Tiệp Khắc 11/1994 , do thi sĩ Viên

Linh trưởng đoàn , cùng các thành viên Văn Bút VNHN , gồm : nhà thơ giáo sư Nguyễn Sỹ Tỏi , nhà báo giáo sư Phạm Việt Tuyền , thi sĩ Trung tá Cung Trầm Tưởng , nhà văn Trung tá Trần Ngọc Nhuận , thi sĩ thiêu tá Tô Thuỳ Yên (vừa từ VN qua Hoa Kỳ , chưa có thơ xanh , nên phải hoãn chuyển đi) , và tôi , sau thêm thi sĩ Địch KH , và Nguyễn Minh Nguyệt , bạn của Cao My Nhân , làm thơ .

Sau khi hoàn tất công tác “đại hội Văn Bút Quốc Tội” , kỳ thứ 61, tại Praha Tiệp Khắc tháng 11 năm 1994, chúng tôi được Cộng đồng người Việt tị nạn CS ở Đức (mới thống nhất) mời qua Dortmund và Berlin nói chuyện về Dòng Thơ Trong Tù .

Thi sĩ Viên Linh đã kịp thời in tặng thi sĩ Cung Trầm Tưởng tập thơ “ Lời Viết Hai Tay ” , thơ Cung Trầm Tưởng viết ở trong tù , quý vị khác tự mang sách truyện đến đại hội giới thiệu nhau mua .

Riêng Cao My Nhân tôi, thì mới được Nhà Xuất Bản Sông Thu của Thi Sĩ Thái Tú Hạp, giám đốc tuần báo Saigontimes ở Mỹ xuất bản cho tập truyện Chín Bụi Hồng đầu tiên trước đó mấy tháng (7/ 1994), nên mang CHÍN BỤI HỒNG Tập 1 qua Tiệp Khắc và Đức , Pháp giới thiệu luôn.

Do đó , buổi tối sau cùng của chương trình hàn huyên văn thơ , chúng tôi nghỉ lại nhà vị chủ tịch Cộng đồng VN ở Berlin , để sẽ về Dortmund lại , rồi đi Frankfurt , rồi về Hoa Kỳ .

Buổi tối đó , đang là mùa thu Châu Âu , căn phòng rộng đã được xếp lớp cho cả đoàn , cứ mỗi người một nệm “ tá túc ” qua đêm , chứ tiễn đầu cho cả đoàn vô khách sạn ngồi nghỉ .

Thế thì có ngay , tôi cũng chững thiếp ngủ , hơn nữa biết còn cơ hội nào gặp nhau , tôi bèn đi tìm cùng ông , uống nước Trà suốt đêm , để chờ nghe ông nói , không cần đàm thoại .

Nhà thơ thầy có người chịu ngồi nghe lời lời châu ngọc , hàng hàng gồm thù của mình , thì nhất định là vừa ý rồi .

Trong cái phòng ngồ đã chiền , tất cả các tiếng ngáy đã được thò giọng , lên bổng xuống trầm , từng đâu ra đờy như một ban nhạc tự nhiên .

Nhà thơ và nhà binh , đàn anh tôi không hề ngáp vặt , rất tỉnh táo , thơ Tàu cả , thơ Tây , từ Lamartine tới Jacques Prevert .

Thi sĩ Trung tá Không Quân một thời với ca khúc lòng danh :

Lên xe , tiễn em đi

Chưa bao giờ buồn thế

Trời mùa đông Paris

Suốt đời làm chia ly ...

(thơ Cung Trầm Tưởng – nhạc Phạm Duy)

Cứ với giọng trầm mà không buồn , thi sĩ Cung Trầm Tưởng sau buổi tối ” trăng đêm không ngủ ” nói được gần hết ý mình .

Bởi vì có nói như Tô Tồn đi nữa , thì cũng vẫn chưa nói được hết , tôi quan niệm chắc ai trên đời cũng có chút gì không muốn nói ra , nên tôi mỉm cười , chắc là hơi méo mó , tôi nói với bậc đàn anh tôi rằng :

Anh đúng là một ” thi bá ” , vì những nhận xét về thơ , thao thức về thơ , vân vân thơ, ít ai kỹ càng và tỉ mỉ như anh .

Thưa anh , có lẽ quý vị làm thơ nên nghĩ có một đạo , là ” Đạo Thơ ” hay ” Tôn Giáo Thơ ” .

Tới lượt tôi cũng say mê Thơ , cũng sấp sà ...hùng hân ca tụng Thơ , thì Trời sáng hân ...

Hai chiếc ghế salon chắc cùng nóng lên tới 100 độ , vì cả hai. ” Thi Bá ” và tôi đều không rời khỏi ghế ngồi cả đêm .

Mặt trời đã lên tới khung kính cửa sổ phòng khách đại sảnh (trên lầu) tư thất vị chủ tịch Cộng đồng VN ở Berlin. "Cung thì bá" không hề mệt mỏi, chắc tôi học hác lắm, vì chăm chú nghe giáo đầu Thơ của "Đạo Thơ", nên tôi thất:

Thưa "Thi Bá", Mặt trời đã lên 2 con sào, vậy chuyện thơ tạm kết thúc ở đây, bây giờ anh dùng Trà hay cafe, để em pha.

"Thi bá" Cung Trầm Tưởng cười xòa: "cô em ơi, cho anh ly cafe đi, ban ngày rồi, cần phải thức, để đi nết đường đời của mình. Vui nhá..."

Về lại Hoa Kỳ. Tám năm sau tôi mới có dịp lên Twin cities Minnesota để ra mắt 2 tập thơ: "Đưa Người Tình Đi Tu", và "Lặng Đẳng Vào Thu".

Mừng nhất là được tái ngộ "Thi Bá" của...tôi. Năm nay thi sĩ Cung Trầm Tưởng đã tròn 70 tuổi, mái tóc trắng bạc hoàn toàn. Ông vẫn tinh thần, vui tươi, ông là một trong những điển hình "nói về thơ chung chung và thơ Cao My Nhân".

Nhưng trong phạm vi nói chuyện buổi ra mắt sách, nên vị "Thi bá" năm xưa nơi Berlin thức trắng đêm với những truy vấn thuyết thơ, đã tự thu gọn ý tưởng trong 20 phút.

Sự kiện khiến tôi nhớ lại mùa thu ở Đức cùng những lời hoa gấm mà hiểu rằng: Thời gian không đợi ai, nên thơ cũng phải...chạy như ma đuổi, để giữ lại cho mình những ngôn từ bay bổng, rồi mười, mười lăm năm sau, thơ đắm chìm trong tiếc nuối mênh mông...

Năm nay "Thi Bá" 84 tuổi rồi (2016) màu tóc lộn với sắc mây mùa hạ, chưa có không gian nào phiêu bạt thêm một lọn lặng đẳng vào thơ nữa...

Thời gian tại thủ của Thi Sĩ Cung Trầm Tưởng:

Sinh ngày 28 - 2 - 1932. Miền Bắc VN.

Một ngày 9 – 10 – 2022 tại Minnesota USA .

CAO MỸ NHÂN